

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 31/16
Luksemburgā, 2016. gada 17. martā

Spridums apvienotajās lietās C-145/15 un C-146/15
*K. Ruijsenaars, A. Jansen un J.H. Dees-Erf/Staatssecretaris van
Infrastructuur en Milieu*

**Valsts iestādes veic vispārēju uzraudzību, lai nodrošinātu aviopasažieru tiesības,
tomēr tām nav pienākuma rīkoties individuālu sūdzību gadījumā**

Tomēr šādas pilnvaras tām var tikt piešķirtas valsts tiesiskajā regulējumā

Ja tiek atcelts lidojums, gaisa pārvadātājam atbilstoši Savienības regulai¹ ir jā rūpējas par attiecīgajiem pasažieriem, kā arī jāsamaksā kompensācija (apmērā no EUR 250 līdz EUR 600 atkarībā no attāluma).

Turklāt katrai dalībvalstij ir jāizraugās iestāde, kas uzrauga šī tiesiskā regulējuma izpildi. Ikkatrs pasažieris var vērsties šajā iestādē ar sūdzību par Regulas pārkāpumu. Pārkāpuma gadījumā sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un atturošām.

Nīderlandē valsts sekretārs ir ticis iecelts par kompetento valsts iestādi. Tādēļ viņam ir vispārējas pilnvaras noteikt piespiedu pasākumus, it īpaši, ja gaisa pārvadātājs sistemātiski atsakās maksāt kompensācijas pasažieriem. Savukārt viņš nevar noteikt piespiedu pasākumus pēc pasažiera, kas ar savu lietu ir vērsies pie viņa, lūguma.

Šādā kontekstā *Raad van State* (Nīderlandes Valsts padome) ir iesniegti divi strīdi par aviopasažieriem, kuriem ir atteikts samaksāt kompensāciju. Viņi ir lūguši valsts sekretāram noteikt piespiedu pasākumus pret attiecīgo aviosabiedrību, ko valsts sekretārs ir atteicies darīt. *Raad* šaubās par valsts sekretāra pilnvarām individuālos gadījumos noteikt piespiedu pasākumus pēc pasažieru lūguma un šajā jautājumā iztaujā Tiesu.

Šīsdienas spriedumā Tiesa vispirms interpretē jēdzienu “sūdzība”, ko iestādei var iesniegt ikkatrs pasažieris. Kā uzskata Tiesa, šis jēdziens drīzāk ir jāuzskata par tādu, kas attiecas uz brīdinājumiem šīs regulas pareizai vispārējai piemērošanai, neliekot šai iestādei rīkoties attiecībā uz šīm sūdzībām, lai nodrošinātu katra individuāla pasažiera tiesības saņemt kompensāciju.

Kas attiecas uz jēdzienu “sankcija”, tas norāda uz pasākumiem, kuri noteikti, reaģējot uz pārkāpumiem, kurus iestāde atklāj, veicot vispārējo uzraudzību, nevis administratīviem piespiedu pasākumiem, kas ir jānosaka katrā individuālā gadījumā.

Tādēļ Tiesa uzskata, ka kompetentajai valsts iestādei principā nav jānosaka piespiedu pasākumi attiecībā pret gaisa pārvadātājiem, lai piespiestu tos samaksāt Regulā Nr. 261/2004 paredzētās kompensācijas.

Tomēr Tiesa uzsver, ka, ņemot vērā Regulas mērķus, kā arī rīcības brīvību, kas ir dalībvalstīm, piešķirot pilnvaras, ko tās vēlas uzticēt iestādēm, dalībvalstis var, lai uzlabotu aviopasažieru tiesību aizsardzības nepietiekamību, pilnvarot iestādi noteikt pasākumus atbildei uz individuālām sūdzībām.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

ATGĀDINĀJUMAM: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ļauj dalībvalstu tiesām, izskatot tām iesniegto strīdu, iztaujāt Tiesu par Savienības tiesību interpretāciju vai par Savienības tiesību aktu spēkā esamību. Tiesa neizskata strīdu valsts tiesā. Valsts tiesa atrisina lietu atbilstoši Tiesas nolēmumam. Šis nolēmums šādā pašā veidā ir saistošs pārējām valstu tiesām, kuras izskata līdzīgu problēmu.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

[Pilns sprieduma teksts](#) tiek publicēts CURIA mājas lapā pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127